

Posudek vedoucí na bakalářskou práci

Anežka Januszová: *Jinak, nebo stejně? Porevoluční transformace Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro*

Bakalářská práce Anežky Januszové se zabývá významnou kulturní událostí z relativně nedávné minulosti, totiž prvním porevolučním ročníkem Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro, přesto jsme o ní dosud měli jen překvapivě kusé informace. A překvapivě fragmentární jsou také dostupné archivní materiály. Januszová tak byla postavena před úkol složitý – až detektivní – archivního bádání, jakož i úkol formulování výzkumných otázek, které by směřovaly pod povrch obvyklých populárních diskurzů o festivalu. Důležitou součástí jejího výzkumu se staly také rozhovory s pamětníky, které významným způsobem přispěly k vhledu do dobového fungování festivalu a jeho organizace. Kromě roviny dobové recepce festivalu, kterou lze odečítat především z tehdejšího tisku, se tak do hry dostává také aspekt retrospektivního vzpomínání.

Cílem práce bylo porozumět raně porevoluční transformaci festivalu v několika rovinách. Januszová se věnuje jak proměnám dramaturgie (druhá kapitola), tak novým výzvám souvisejícím s financováním festivalu ve výrazně proměněných ekonomických podmínkách (pátá kapitola) i nutností organizaci festivalu restrukturovat personálně (čtvrtá kapitola). To vše s citlivostí ke kontinuitám a diskontinuitám, které festival po revoluci formovaly. Jako výrazná se zde jeví především snaha navázat na první poválečné ročníky festivalu a období státního socialismu takříkajíc „vyzávorkovat“, přestože kontinuity v dramaturgii festivalu před rokem 1989 a po něm nejsou nevýznamné. V souvislosti s deklarovaným návratem ke „svobodnému“ poválečnému dědictví je zde zvláštní pozornost věnována široce propagovaným návratům umělců ze zahraničí, konkrétně Rafaelu Kubelíkovi, Rudolfo Firkušnému a Leonardu Bernsteinovi, jejichž jména byla s prvními poválečnými ročníky úzce spojena (třetí kapitola). V úvodu práce (první kapitola) Januszová svůj výzkum vztahuje nejen k dosavadní literatuře o Pražském jaru, která je primárně pramenné povahy, ale především k odbornému psaní o porevoluční transformaci, které uvažování o Pražském jaru umožňuje zasadit do

obecnějších rámců. Závěr práce (šestá kapitola) mimo jiné naznačuje další směry výzkumu s možným budoucím využitím soukromých archivů. Důležitou součástí práce je i autorkou rekonstruovaný program prvního porevolučního ročníku festivalu a obrazová příloha zpřístupňující některé klíčové dokumenty. Velkou dokumentační hodnotu mají i přetištěné dobové fotografie, včetně těch, které autorka získala ze soukromého archivu Ivetty Koláčkové.

Předkládaná práce je výsledkem studia velkého množství pramenného materiálu roztroušeného po různých institucích, jakož i zvládnutí nelehké metody výzkumného rozhovoru. S podporou vedoucí a konzultanta si byla Januszová schopná položit relevantní výzkumné otázky a v míře, jakou pramenná základna dovolovala, na ně nabídnout přesvědčivé, i když mnohdy nepřekvapivé odpovědi. Práce je přehledně a smysluplně strukturována a napsána kultivovaným jazykem. Bakalářskou práci Anežky Januszové doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.

Praha, 13. června 2024

Mgr. Tereza Havelková, Ph.D.